

Z. Czerski, M. Cincio, R. Siciński

Kronika

Palestra 15/10(166), 63-74

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Należy oczekiwać, że przedstawiciele adwokatury zaangażują w toku dyskusji nad tym ważnym projektem ustawy całą swoją wiedzę i doświadczenie, aby projektowanej ustawie nadać właściwy społecznie kształt prawny. Wyniki dyskusji będą wykorzystane w dalszych pracach nad ostateczną redakcją projektu ustawy.

*

Swoista twórczość oparta na kolekcjonerstwie filatelistycznym toruńskiego adwokata Henryka Zawadzkiego, o czym w swoim czasie wspominaliśmy w „Palestrze”, doczekała się rozgłosu poza granicami kraju. „Gazeta Sądowa i Penitencyjarna” (nr 18 z dnia 16 września br.) doniosła w notatce prasowej pt. *Polonica*, że wychodzące w Słowacji czasopismo „Nedelna Prawda” poświęciło działalności artystycznej toruńskiego kolegi wyczerpującą wzmiankę prasową, pisząc m.in.:

„Prace toruńskiego adwokata świadczą o dużym smaku i wyrobieniu artystycznym, nie łąda wytrwałości i koncepcji.”

Dodajmy, że adw. H. Zawadzki zajęty jest aktualnie przy tworzeniu portretu Mikołaja Kopernika w formie barwnej kompozycji z wycinków (pasków) wielu sepek znaczków pocztowych.

S.M.

KRONIKA

1. Wizyta przedstawicieli adwokatury francuskiej w Polsce

W dniach od 9 do 12 września 1971 r. na zaproszenie Naczelnej Rady Adwokackiej złożyli wizytę w Polsce przedstawiciele adwokatury francuskiej. Skład delegacji był następujący: adw. Bernard Baudelot, dziekan Paryskiej Izby Adwokackiej, oraz adw. Michel Cossa i adw. Bernard Lherminé.

W dniu przybycia delegacji, tj. w czwartek 9 września 1971 r., odbyła się w Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej konferencja, w czasie której goście udzielali szczegółowych informacji o wykonywaniu zawodu adwokata we Francji oraz o strukturze organizacyjnej adwokatury francuskiej. Koledzy francuscy interesowali się również problematyką zawodową adwokatury polskiej zarówno od strony wykonywania zawodu jak i od strony organizacji organów samorządu adwokackiego. Poza członkami Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej wzięli udział w tej konferencji miejscowi członkowie NRA i przedstawiciele Rady Adwokackiej w Warszawie oraz przedstawiciele prasy prawniczej.

Następnego dnia delegacja w towarzystwie prezesa NRA adw. dra Stanisława Godlewskiego złożyła wizytę Ministrowi Sprawiedliwości prof. drowi Stanisławowi Walczakowi oraz prezesowi Sądu Najwyższego Marianowi Mazurowi. Po wizy-

cie u prezesa Sądu Najwyższego delegacja zwiedziła gmach Sądów przy ul. Świerczewskiego 127 w Warszawie, przysłuchując się rozprawom w sprawach karnych i cywilnych.

Goście zwiedzili również tego dnia zabytki Starego Miasta w Warszawie, wyrażając podziw zarówno dla dzieła odbudowy naszej stolicy, jak i dla pietyzmu, z jakim dokonano dzieła rekonstrukcji zburzonych zabytków. W Muzeum Historycznym Warszawy koledzy francuscy obejrzeni projekcję filmu „Varsovie quand même” (Warszawa mimo wszystko), wyświetlonego w wersji francuskiej i poświęconego barbarzyńskiemu zniszczeniu miasta przez hitlerowców oraz jego heroicznej odbudowie. Film ten, oparty na materiałach dokumentalnych, wywarł na gościach duże wrażenie.

W godzinach wieczornych w sali Zrzeszenia Prawników Polskich przy ul. Brackiej odbył się odczyt dziekana Bernarda Baudelota poświęcony organizacji adwokatury we Francji i wykonywaniu zawodu adwokata — ze szczególnym uwzględnieniem roli adwokata według przepisów postępowania karnego we Francji.

Na odczyt ten poza kolegami adwokatami przybyli również sędziowie i prokuratorzy, a także przedstawiciele innych zawodów prawniczych.

Po odczycie wywiązała się dyskusja, w czasie której dziekan adw. Baudelot odpowiadał na pytania związane z przedmiotem odczytu. Dziekan adw. Baudelot podkreślił, że dostrzega wyższość organizacji samorządu adwokackiego w Polsce (zwłaszcza w zakresie postępowania dyscyplinarnego) w porównaniu z przepisami normującymi te same kwestie we Francji. Wyższość ta wyraża się w szczególności w niezależności komisji dyscyplinarnych od rad adwokackich oraz w konsekwentnej realizacji zasady, że w sprawach o wykroczenia dyscyplinarne orzekają w obu instancjach organy złożone wyłącznie z adwokatów, a więc odmiennie niż we Francji, gdzie instancją odwoławczą jest sąd apelacyjny.

W sobotę 11 września delegacja zwiedziła pałac w Wilanowie. Zarówno sama architektura pałacu, jak i liczne w nim zgromadzone pamiątki i zabytki, świadczące o bliskich kontaktach kulturalnych Polski i Francji w ciągu wielu wieków, wzbudziły zachwyt naszych gości. Bogactwo zgromadzonych zbiorów muzealnych oraz ich wysoka wartość historyczna, będąca świadectwem rangi, jaką ma kultura i tradycja polska, uczyniły na kolegach francuskich wielkie wrażenie.

Z równym podziwem wyrażali się goście o pałacu Łazienkowskim i jego zbiorach po zwiedzeniu Łazienek w dniu następnym.

W sobotę wieczorem goście udali się do Teatru Wielkiego na przedstawienie opery. Nie tylko inscenizacja „Carmen”, ale również sam gmach Teatru Wielkiego były przedmiotem pochlebnych uwag. Stolica Francji, jak mówili, nie posiada tak wielkiego i tak nowoczesnego gmachu teatralnego.

Przed odjazdem delegacji odbyło się jeszcze jedno spotkanie w Prezydium NRA, na którym omówiono wnioski wypływające z dotychczasowych kontaktów adwokatury Polski i Francji oraz projekty dalszej współpracy w przyszłości. Na spotkaniu tym uznano zgodnie, że nawiązany kontakt, służący wymianie doświadczeń zawodowych i organizacyjnych, należy podtrzymywać i rozwijać przez wymianę delegacji i prasy prawniczej. Postanowiono także publikować prace autorów polskich w prawniczej prasie francuskiej i odwrotnie — autorów francuskich w polskiej. Za pożyteczną uznano również nową formę kontaktów, jaką mogłyby stanowić odczyty wygłaszane przez adwokatów polskich w środowisku prawniczym francuskim oraz przez kolegów francuskich w Polsce.

Goście wyrażali gorące wyrazy uznania i podziękowanie za serdeczne przyjęcie, z jakim spotkali się w Polsce. Dzięki temu mogli się zapoznać nie tylko z problematyką zawodu adwokackiego, ale ogólnie również z życiem Polski i jej kulturą. Podkreślali również, że na wszystkie swe pytania otrzymywali pełne i wyczerpujące odpowiedzi.

W dniu 12 września delegacja francuska opuściła Polskę, wyrażając przekonanie, że istniejące stosunki i kontakty zawodowe między adwokaturą Polski a adwokaturą Francji ulegną w przyszłości dalszemu zacieśnieniu.

Adw. Z. Czernski

2. Z życia izb adwokackich

Izba koszalińska

Wizyta delegacji adwokatury węgierskiej. W dniach od 27 do 29 czerwca 1971 r. przebywała z wizytą w Koszalińskiej Izbie Adwokackiej delegacja władz naczelnych adwokatury Węgierskiej Republiki Ludowej.

Delegacji towarzyszył Sekretarz Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Jerzy Bednarczyk.

Przybyłych w dniu 27 czerwca 1971 r. w godzinach rannych gości powitał na dworcu kolejowym w Kołobrzegu dziekan Rady Adwokackiej adw. Czesław Bielicki w towarzystwie sekretarza Rady Adwokackiej adw. Dominika Maciołka, kierownika Zespołu Adwokackiego w Kołobrzegu adw. Zygmunta Brelińskiego oraz członków ZA w Kołobrzegu.

Pierwszego dnia, po krótkim odpoczynku, goście odbyli dwugodzinną wycieczkę statkiem po morzu, a następnie zwiedzali Kołobrzeg.

W dniu 28 czerwca 1971 r. delegacja obecna była na rozprawie w Sądzie Powiatowym w Kołobrzegu. Następnie goście przybyli do Koszalina na posiedzenie Rady Adwokackiej, w którym oprócz członków Rady wziął także udział kierownik ZA Nr 1 w Koszalinie adw. Emil Turowski. W toku bezpośrednich i szczerych rozmów wymieniono doświadczenia z zakresu pracy zawodowej, samorządowej i społecznej.

W dniu 29 czerwca 1971 r. delegacja węgierska w towarzystwie kierownika ZA w Kołobrzegu adw. Zygmunta Brelińskiego przyjęta została przez przewodniczącego Prezydium MRN w Kołobrzegu mgra Jerzego Rymaszewskiego. Przewodniczący Rymaszewski przedstawił gościom aktualne problemy Kołobrzegu oraz omówił udział i rolę adwokatury kołobrzesckiej w życiu miasta.

Następnie goście w towarzystwie dziekana adw. Czesława Bielickiego zwiedzili Kołobrzeg oraz nadmorskie miejscowości wczasowo-turystyczne: Dźwirzyno i Ustronie Morskie.

W godzinach popołudniowych delegacja podejmowana była przez Zespół Adwokacki w Kołobrzegu. W toku serdecznej rozmowy przedstawione zostały różnorodne problemy pracy zawodowej oraz zasady funkcjonowania zespołów adwokackich.

Izba rzeszowska

1. Regionalne spotkanie adwokatury*. Zainicjowane przez Radę Adwokacką w Rzeszowie otwarte posiedzenie Rady na sesji wyjazdowej w Lesku w dniu 19 września 1970 r. stało się od tego czasu jedną z zasadniczych form działalności Rady.

W dniu 29 maja 1971 r. Rada odbyła kolejne otwarte posiedzenie na sesji wyjazdowej w Jarosławiu. W lokalu Zespołu Adwokackiego w Jarosławiu zgromadzili się wszyscy członkowie Zespołów Adwokackich: w Jarosławiu, Lubaczowie, Przemyślu i Przeworsku, tj. z całego regionu wschodniego naszej Izby.

Diekan Rady adw. Rogoż, otwierając posiedzenie Rady, podkreślił rolę i znaczenie tego rodzaju spotkań regionalnych adwokatury, przy czym taka właśnie forma działalności Rady zdobyła już sobie pełne prawo obywatelstwa.

W programie posiedzenia Rady znalazła się ocena działalności 4 zespołów tego regionu na podstawie przeprowadzonych przedtem szczegółowych wizytacji tych zespołów z udziałem biegłego księgowego. Omawiano również bieżące sprawy personalne i finansowe oraz przedstawiono szczegółowy program uroczystych obchodów XX-lecia Izby rzeszowskiej. Powołano też Komitet Organizacyjny obchodów XX-lecia tej Izby, w skład którego weszli następujący adwokaci: Mirosław Bojdecki, Mieczysław Cincio, Jan Drzewicki, Wiktor Kruk, Jan Kubiczek, Marcin Miąsik, Mieczysław Rachwał, Bronisław Rogalski, Stanisław Rogoż, Leon Szczepk i Jerzy du Vall.

W dyskusji, jaka się wywiązała po wyczerpaniu porządku obrad, zabierali kolejno głos wszyscy koledzy ze wspomnianych wyżej zespołów.

Ocena pracy zespołów tego regionu wypadła pozytywnie. Podkreślono dobrą działalność organizacyjną i zawodową Zespołów w Jarosławiu i Przemyślu. Zwrócono również uwagę na pozytywną ocenę działalności tych zespołów przez czynniki partyjne, a zwłaszcza Zespołu w Jarosławiu, przy czym ocena społeczna i polityczna tego Zespołu została dokonana przez właściwe czynniki na krótko przed posiedzeniem Rady, a w zebraniu poświęconym tej ocenie przez miejscowe czynniki brał również udział kierownik Zespołu adw. Podolec.

Dyskutowano nad poziomem etycznym i postawą społeczną oraz nad zaangażowaniem członków każdego zespołu w pracach społecznych. Omawiano żywo problem równomiernego podziału pracy i dochodów oraz zagadnienia dotyczące usprawnienia tej pracy. Zwrócono też uwagę na występujące dysproporcje wynagrodzeń, jak również ustosunkowano się do niskich obrotów niektórych członków Zespołu w Przemyślu. Stwierdzono, że przeciętna wynagrodzenia na ogół znacznie wzrosła, co należy uznać za pozytywny objaw i sukces kierowników Zespołów: w Jarosławiu — adw. Jana Podolca i Przemyślu — adw. Bronisława Rogalskiego. Obaj dzięki osobistej inwencji i pracy pełnej energii walnie się przyczynili do tych wyników.

Dużo czasu poświęcono także sytuacji ekonomicznej zespołów, zasadom koleżeństwa wśród członków zespołu oraz kultury bycia i pracy nie tylko w samym zespole, ale przede wszystkim w bezpośrednim kontakcie z sądem i prokuraturą oraz innymi władzami, jak również z klientem.

* Z inicjatywą regionalnych spotkań adwokatury wystąpił nieżyjący już wiceprezes NRA adw. Tadeusz Gierzyński. Pierwsze tego rodzaju spotkanie odbyło się w dniu 8.X.1967 r. w Płocku i zostało omówione w artykule adw. Edmunda Mazury: Nowa forma pracy samorządowej, „Palestra” nr 12 z 1967 r. s. 16–19 (Redakcja).

Sporo krytycznych ocen co do współżycia członków padło pod adresem Zespołu w Przeworsku. Krytyce poddano również złe warunki lokalowe w Zespole w Lubaczowie oraz w Przeworsku, przy czym w dyskusji nad tym zagadnieniem wyłoniła się potrzeba wyposażenia lokali obu tych Zespołów w niezbędne urządzenia i sprzęty, które by ułatwiały pracę.

Stwierdzono również, że pod względem swej funkcjonalności wszystkie zespoły są na właściwym poziomie organizacyjnym, a jeśli chodzi o dyscyplinę finansową, to wizytacje wyknęły tylko sporadyczne usterki natury finansowej, przy czym ostatecznie ujednociono system księgowości w ten sposób, że księgowość przebitkową w Przemyślu przedstawiono na księgowość tabelaryczną.

Obserwuje się podwyższenie poziomu etycznego i moralnego wśród członków tych zespołów, o czym świadczy zupełny spadek postępowań dyscyplinarnych przeciwko adwokatom.

Omówiono również dyspozycję sumami zgromadzonymi na koncie 34-a i stwierdzono, że pieniądze z tego konta zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem. Na przyszłość zespoły stosować się będą do nowej uchwały NRA w sprawie poszerzonego dysponowania sumami z tego konta.

Przechodząc do oceny tej nowej formy działalności Rady, należy podkreślić, że tego rodzaju spotkania adwokatury okazały się bardzo pożyteczne, a o randze i znaczeniu takich zebrań świadczy również przeniesienie praktyki naszej Rady na teren Izby warszawskiej, która też już odbyła chyba dwie takie sesje wyjazdowe.

Jak dalece członkowie Izby żądni są kontaktów z Radą, świadczy o tym głos adwokata J. Podolca, kierownika zespołu w Jarosławiu, który prosił, by Rada przesyłała do wiadomości protokoły swych posiedzeń wszystkim zespołom naszej Izby.

Wyjazdowe sesje Rady spotkały się z bardzo pozytywną oceną ogółu adwokatury, gdyż tego rodzaju spotkania pozwalają na bezpośrednią kontrolę pracy zawodowej adwokatów i zbadanie potrzeb terenu, jak również na pogłębienie roli adwokatury w zakresie świadczonych usług oraz tym samym na podnoszenie rangi zawodu adwokackiego.

Tego rodzaju spotkania adwokatury są w pewnym sensie uzupełnieniem potrzeb adwokatury, która działa tylko przez swoich delegatów na podstawie art. 37 ust. 2, art. 52 i art. 55 pkt 6 ustawy z dnia 19 grudnia 1963 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 57, poz. 309). Jakkolwiek delegaci mają obowiązek przekazywania sprawozdań ze zgromadzeń swoim wyborcom, to jednak informacje te są niedostateczne i powodują dalszą lukę w układzie: Rada — członek Izby.

Regionalne spotkania adwokatury wypełniają — być może — ustawową lukę w tym względzie, angażując całą społeczność adwokatury w działalność organów samorządu i są pożyteczne obopólnie tak dla Rady jak i dla członków Izby.

Wymiana poglądów, współdziałanie w budowie codziennego, normalnego życia zawodowego każdego adwokata stwarza pewną więź zawodową, społeczną i osobistą. Ta więź to istotny element zwartości naszej społeczności, świadczący o czynnym udziale całej adwokatury w rozstrzyganiu wszystkich istotnych dla niej problemów. Kontakt z terenem pozwoli nam na właściwe uplasowanie naszej pozycji społecznej i wyeksponuje rolę adwokata w dążeniu do podniesienia rangi tego zawodu. Nie może być dobrym adwokatem ten, kto nie będzie rozumiał kierunku rozwoju społecznego swego narodu, kto będzie odrywał literę prawa od życia, kto

będzie widział tylko swój interes, nie znając i nie respektując zarazem praw innych obywateli.

Zebrań regionalne pozwalają nawiązać osobiste kontakty, stwarzają serdeczną, koleżeńską atmosferę w adwokaturze, a bezpośrednie kontakty członków Rady z kolegami w terenie eliminują wszelkie konflikty wewnętrzzespołowe czy osobiste — bez potrzeby wymiany długiej niejednokrotnie korespondencji. Istnieje również na tej platformie możliwość wymiany poglądów na tematy zawodowe, organizacyjne, co w znacznym stopniu podnosi poziom adwokatury w terenie. Prowadzona zaś jednocześnie akcja w zakresie zapobiegania wszelkim niedociągnięciom zawodowym pozwala śmiało stwierdzić, że adwokatura rzeszowska — dzięki tej właśnie formie działalności Rady — włączyła się w aktyw twórczy dla dobra społeczeństwa i dla prawidłowego wymiaru sprawiedliwości.

Regionalne spotkania adwokatury spotkały się z poparciem nie tylko adwokatury rzeszowskiej. Tego rodzaju zebraniem zainteresowała się również Redakcja „Palestry”, która wyraziła gotowość uczestniczenia w takich spotkaniach.

Przypuszczam, że skreślone wyżej uwagi staną się trybuną naszej adwokackiej zawodowej dyskusji i niewątpliwie niejedyn jeszcze cenny głos w tym zakresie padnie w dyskusji, która oby była jak najbardziej żywa i wskazała bardziej jeszcze doskonałe i wszechstronne formy działania samorządu adwokackiego w jego wysiłkach i dążeniach do jak najszerszego zaktywizowania terenu w pracy zawodowej i społecznej oraz do całkowitego zbliżenia się władz samorządu do członków Izby.

Najbliższe posiedzenie Rady na sesji wyjazdowej planuje się jesienią br., przy czym odbyłoby się ono w Nisku bądź w Leżajsku dla powiatów północnych, a może nawet w Tarnobrzegu (byłoby ono połączone ze zwiedzeniem zamku w Baranowie).

2. Okresowa narada kierowników zespołów. W dniu 19 czerwca 1971 r. w sali posiedzeń Rady Adwokackiej w Rzeszowie odbyła się okresowa narada kierowników zespołów, której przewodniczył dziekan Rady adw. Rogoż.

W naradzie wzięli udział wszyscy kierownicy zespołów oraz wizytatorzy i opiekunowie zespołów, a nadto członkowie Rady.

Z ramienia Wydziału Administracyjnego KW PZPR wzięli udział sędzia A. Oleszko.

Narada kierowników zespołów odbiegała stylem pracy i charakterem od tego rodzaju poprzednich okresowych zebrań, gdyż na czoło poruszonych zagadnień wytoniła się zasadnicza kwestia odnowy życia społecznego i politycznego oraz sprawa wytycznych VIII Plenum — w nawiązaniu do zadań adwokatury.

Wicedziekan Pikor, zabierając głos jako przewodniczący Zespołu Wizytatorów oraz jako kierownik Referatu zespołów przy naszej Radzie, powołał się w swoim wystąpieniu na wypowiedź prezesa dra Godlewskiego w zakresie zadań samorządu adwokatury po VIII Plenum, sprowadzających się do pięciu zasadniczych punktów, a mianowicie:

- 1) pogłębienia demokracji socjalistycznej w działaniu samorządu;
- 2) podniesienia na wyższy poziom pracy zawodowej, mianowicie w zakresie bezpośredniego udziału w wymiarze sprawiedliwości oraz w zakresie świadczenia pomocy prawnej dla ludności;
- 3) wzmocnienia dyscypliny obywatelskiej przez ścisłe przestrzeganie dyscypliny organizacyjnej i finansowej oraz wzmocnienia postawy społeczno-politycznej członków adwokatury;

- 4) rozważenia możliwości poprawy sytuacji finansowej najniżej uposażonych członków adwokatury, zarówno czynnych zawodowo jak i emerytów oraz rencistów;
- 5) poprawy warunków pracy.

Wicedziekan Pikor wskazał środki i kierunki niezbędne do przeniesienia na teren Izby rzeszowskiej uchwał VIII Plenum oraz założeń adwokatury polskiej w zakresie pełnej realizacji odnowy życia w aspekcie działalności adwokatury jako takiej. Mówca wskazał przede wszystkim na potrzebę wypracowania lepszych form pracy zespołowej, a w szczególności na troskę o należyty i rzetelny poziom pracy naszej adwokatury w zakresie świadczonych usług przez bezpośrednie zbliżenie się do klienta i zapewnienia mu należytej pomocy prawnej, jak również podkreślił, że przeprowadzone wizytacje zespołów (zwłaszcza wizytacje specjalne i ogólne) oraz szczegółowe kontrole finansowo-księgowe wykazały, iż sytuacja zespołów w tym zakresie jest jak najbardziej pozytywna.

Stwierdzone usterki i błędy w zespołach zostały usunięte. Stwierdza się pozytywne zjawisko zanikania konfliktów wewnątrzzespołowych oraz rozszerza się coraz bardziej platforma współpracy zespołów z sądem i prokuraturą.

Wicedziekan Pikor podkreślił, że praca Izby rzeszowskiej została pozytywnie oceniona przez Prezydium Rady Adwokackiej oraz że Minister Sprawiedliwości stwierdził, iż adwokatura uzyskała odpowiednią pozycję w wymiarze sprawiedliwości i odbudowała swój autorytet zawodowy i rangę zawodu. Minister nadmieniał przy tym, że konieczność upowszechnienia i udostępnienia usług adwokackich ze względu na cenę i miejsce oraz starania o usprawnienie wymiaru sprawiedliwości powinny się koncentrować na pełnym korzystaniu z przepisów k.p.c. i k.p.k., stanowiących gwarancję praw obywatelskich.

Z kolei skarbnik Rady jeszcze raz przedstawił szczegółowo możliwości dysponowania sumami zgromadzonymi na koncie 34-a.

Następnie wypowiadali się kierownicy wszystkich zespołów, którzy przedstawili Radzie, jak wygląda realizacja odnowy życia społecznego i politycznego przez poszczególne zespoły. Kierownicy podkreślali, że istnieje niezbędna więź organów samorządu naszej Izby z całym środowiskiem adwokatury rzeszowskiej, przy czym te kontakty — przejawiające się w regionalnych spotkaniach adwokatury i w wyjazdach członków Rady (a dziekana w szczególności) do najbardziej odległych zespołów tego regionu — są dowodem pełnej demokratyzacji adwokatury rzeszowskiej i udziału środowiskowego w rozstrzygnięciu wszelkich problemów nurtujących to środowisko.

Podkreślono w dyskusji to, o czym wspomniał wicedziekan Pikor, że rola adwokatury rzeszowskiej musi się sprowadzać przede wszystkim do troski o zapewnienie gwarancji procesowych stronom, a w szczególności do zagwarantowania obywatelom pełnej realizacji ich ustawowych praw przy wymiarze sprawiedliwości. Dyskutowano także mocno, że niewypełnianie obowiązków zawodowych przez Kolegów jest po prostu nadużyciem gwarancji praw procesowych stron.

Podkreślano następnie w dyskusji konieczność usunięcia istniejących jeszcze dysproporcji w zarobkach adwokatów. Omawiano też szeroko problem pobieranych honorariów, które nie powinny oscylować wokół najwyższej granicy; zamiast tego — jak stwierdził Minister na ostatnim Plenum NRA — adwokatura powinna dążyć do podwyższenia wysokości wynagrodzenia przez dalszą obniżkę kosztów zespołów.

W nawiązaniu do wystąpienia wicedziekana Pikora podkreślono dalej, że istotnie niektóre zespoły nie wykazały w sposób należyty troski o przestrzeganie uchwał Rady co do miejsca wykonywania zawodu przez egzaminowanych aplikantów. W kwestii tej nie tylko z ust wicedziekana Pikora, ale także ze strony samych kierowników padło wiele krytycznych uwag.

Niecodzienna, stojąca na wysokim poziomie rzeczowa dyskusja, a w szczególności wystąpienia — z całą pasją — wielu kierowników Zespołów, toczyła się wokół odnowy życia w adwokaturze i pozwoliła kierownikowi Wydziału Administracyjnego A. Oleszce na pozytywną ocenę narady i wyrażenie obecnym podziękowania za współpracę z organizacjami społecznymi i politycznymi, przede wszystkim zaś z wymiarem sprawiedliwości.

Dziekan Rady adw. Rogoż, zamykając naradę, podkreślił, że wniosła ona wiele cennego materiału dla przyszłych prac Rady, a szeroka dyskusja na temat warunków lokalowych oraz potrzeb inwestycyjnych zespołów, jak również na temat bieżących spraw zawodowych jest wymownym wyrazem troski wszystkich członków naszej Izby o właściwą pozycję społeczną adwokatury rzeszowskiej.

Okresowa narada kierowników zespołów wykazała również pełną dyscyplinę organizacyjną w zespołach i w całym środowisku członków naszej Izby, jak również rzuciła bardzo pozytywne światło na zagadnienie etyki oraz na moralność członków naszej społeczności.

3. Inauguracyjne posiedzenie Komitetu Organizacyjnego Obchodów XX-lecia Izby Rzeszowskiej. Zgodnie z podjętą uchwałą Rady Adwokackiej w Rzeszowie w sprawie uroczystych obchodów XX-lecia Izby rzeszowskiej powołano Komitet Organizacyjny, w skład którego, jak już zaznaczono wyżej w pkt 1, weszli następujący adwokaci: Mirosław Bojdecki, Mieczysław Cincio, Jan Drzewicki, Wiktor Kruk, Jan Kubiczek, Marcin Miąsik, Mieczysław Rachwał, Bronisław Rogalski, Stanisław Rogoż, Leon Szczepek i Jerzy du Vall.

W dniu 23 czerwca 1971 r. odbyło się pod przewodnictwem dziekana Rogoża organizacyjne posiedzenie powołanego wyżej Komitetu Obchodów XX-lecia Izby Rzeszowskiej. Ustalono, że uroczystości związane z XX-leciem Izby odbędą się w Zamku w Łańcucie. Centralnym punktem tych uroczystości będzie uroczysta akademія z udziałem wszystkich członków Izby oraz zaproszonych gości. Po części oficjalnej odbędzie się koncert Filharmonii Rzeszowskiej oraz towarzyskie spotkanie członków Izby i zaproszonych gości.

Z okazji tej uroczystości wydane zostaną: monografia adwokatury rzeszowskiej oraz pamiątkowe foldery i znaczki okolicznościowe oraz zorganizowany zostanie ogólnopolski raid samochodowy w Bieszczady.

Ponadto Komitet Organizacyjny opracował stronę organizacyjną, techniczną oraz samą oprawę uroczystości ze szczególnym uwzględnieniem przebiegu uroczystości w dniu 18 września 1971 r.

4. Działalność Komisji inwestycyjnej przy Radzie Adwokackiej. Zgodnie z postanowieniami uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 20 marca 1971 r. w sprawie poszerzonego dysponowania sumami zgromadzonymi na koncie 34-a powołano 7-osobową Komisję spoza członków Rady dla rozpatrzenia wniosków zespołów adwokackich i ustalenia planu rozdziału dotacji między zespoły z części ryczałtu z konta 34-a. ✓

Zgodnie z uchwałą Rady Adwokackiej z dnia 14 maja 1971 r. ustalono, że 15% określonego dla zespołów ryczałtu powinno być odprowadzane na konto Rady zgodnie z § 3 instrukcji NRA (gdy Rada nie wyrazi zgody na to, by odpowiednie kwoty były wydatkowane bezpośrednio przez zespół w granicach ustalonych przez jego zebranie).

W dniu 23 czerwca 1971 r. Komisja w składzie: adw. M. Cincio skarbnik Rady — jako przewodniczący oraz adw. Rachwał, Rogalski, Samborowski, Szczepek, Szkutnik i du Vall — jako członkowie ustaliła potrzeby wytypowanych przez siebie zespołów, które otrzymają w bieżącym roku odpowiednie dotacje, i wystąpiła do Rady z odpowiednimi wnioskami w tym względzie.

5. Współpraca Rady Adwokackiej z Filią Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej w Rzeszowie. W wyniku konsultacji przeprowadzonej przez Radę Adwokacką w Rzeszowie z Przedstawicielami Filii UMCS w Rzeszowie Rada zwróciła się do wszystkich zespołów adwokackich naszej Izby oraz do Kolegów, radców prawnych i rencistów o przeprowadzenie zbiórki wszelkich książek prawniczych i czasopism, które by można było przekazać Bibliotece Filii UMCS w Rzeszowie.

Przeprowadzona akcja wykazała prężność organizacyjną adwokatury rzeszowskiej oraz zrozumienie dla organizującego się w Rzeszowie ośrodka uniwersyteckiego, albowiem w ciągu stosunkowo krótkiego czasu, bo zaledwie kilku miesięcy, zebrano sporo książek prawniczych oraz czasopism, które bezpośrednio przekazano wspomnianej Filii.

Wzbogacenie księgozbioru Biblioteki powstającego w Rzeszowie ośrodka uniwersyteckiego spotkało się z uznaniem przedstawicieli tej Filii, którzy oświadczyli, że każdy ofiarodawca będzie imiennie wymieniony w przygotowywanej publikacji o pracach społecznych rzeszowskiego społeczeństwa przy tworzeniu i organizowaniu ośrodka uniwersyteckiego w Rzeszowie.

6. Współpraca z Polskim Komitetem Pomocy Społecznej. Przedstawiciele Rady Adwokackiej w Rzeszowie jak również wielu członków Izby rzeszowskiej współpracuje z Oddziałem Wojewódzkim Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej oraz z oddziałami powiatowymi tegoż Komitetu.

Niezależnie od świadczonych odpowiednich sum pieniężnych na ten cel, członkowie naszej Izby biorą czynny udział w dyżurach oraz w zakresie świadczenia pomocy prawnej najbardziej tej pomocy potrzebującym podopiecznym tegoż Komitetu.

* * *

XX-LECIE WOJEWÓDZKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ W RZESZOWIE

Historycznym dniem dla adwokatury rzeszowskiej był dzień 11 marca 1951 r. W tym dniu odbyło się pierwsze inauguracyjne posiedzenie Rady Adwokackiej, pierwszej Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie.

Dorobek Izby rzeszowskiej jest znaczny i trudno byłoby wymienić wszystkie osiągnięcia Izby w okresie XX-lecia.

Rok 1971 jest rokiem jubileuszowym. Komitet Organizacyjny Obchodów XX-lecia Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie opracował szczegółowo program

obchodów jubileuszowych, przy czym obchody te zainaugurowała uroczysta akademia, która się odbyła dnia 18 września 1971 r. w salach Zamku w Łańcucie.

W pięknej scenerii sali balowej Zamku Łańcuckiego zagaił akademię dziekan Rady adw. Rogoż, zaznajamiając zebranych z krótkim rysem historycznym adwokatury rzeszowskiej oraz z jej działalnością i osiągnięciami w okresie XX-lecia.

Wśród zaproszonych gości znajdowali się: Wiceminister Sprawiedliwości Adam Zborowski, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR Wojciech Bania, prezes WK ZSL mgr inż. Leopold Szydłowski, przedstawiciel Komitetu Wojewódzkiego Stronnictwa Demokratycznego Osada, prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Stanisław Godlewski oraz wiceprezes tejże NRA poseł na Sejm adw. Rudolf Szura, posłanka na Sejm mgr Maria Augustyn, prezes Sądu Wojewódzkiego Edward Jachczyk, prokurator wojewódzki Władysław Biernat, prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Rzeszowie Franciszek Kruczyński, prezes Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie Mieczysław Kutarski, szef Wojskowej Prokuratury Garnizonowej dr Domino, dziekan Rady Adwokackiej w Krakowie adw. Stanisław Warcholik, wicedziekan Rady Adwokackiej we Wrocławiu adw. Stanisław Afenda, naczelny redaktor miesięcznika „Palestra” adw. dr Paweł Aślanowicz oraz przedstawiciele Radia, Telewizji i Prasy.

W prezydium Akademii zasiedli wszyscy członkowie Rady, b. pierwszy dziekan Rady adw. Miąsik i jej wicedziekan adw. Kubiczek, sekretarz POP i sekretarz Koła SD przy Radzie oraz najstarszy wiekiem (obecnie już na emeryturze) członek naszej Izby adw. Michał Wysocki.

Po referacie dziekana słowa uznania za dotychczasowe osiągnięcia oraz życzenia dalszych sukcesów przekazali Izbie z okazji Jubileuszu: w imieniu własnym oraz kierownictwa Ministerstwa Sprawiedliwości Wiceminister Sprawiedliwości Adam Zborowski, prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Stanisław Godlewski i dziekan Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Krakowie adw. Stanisław Warcholik.

Przedstawiciel KW PZPR Wojciech Bania, podkreślając duży wkład pracy społecznej adwokatury oraz poważne osiągnięcia Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie w okresie XX-lecia, przekazał Radzie Adwokackiej i wszystkim członkom zespołów w imieniu wojewódzkiej instancji partyjnej i stronnictw politycznych serdeczne podziękowania za osiągnięcia Izby oraz życzenia dalszych sukcesów w pracy zawodowej i społecznej dla dobra wymiaru sprawiedliwości i całej adwokatury rzeszowskiej.

Po części oficjalnej akademii odbył się uroczysty koncert Państwowej Filharmonii im. Artura Malawskiego w Rzeszowie.

Tę pełną powagi i nastroju uroczystość w niecodziennej scenerii zakończyła tradycyjna lampka wina oraz spotkanie towarzyskie.

Z okazji XX-lecia wydana została publikacja adw. Mieczysława Cincio pt. „W XX-lecie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie”*, składająca się z 10

* W skład pierwszej Rady wchodził: adw. Marcin Miąsik — dziekan Rady, dr Emanuel Weinberg — wicedziekan, dr Jan Kubiczek — sekretarz, mgr Tadeusz Penderecki — skarbnik oraz mgr Edward Pudło — rzecznik dyscyplinarny. Dodatkowo skład tej Rady zasilili wkrótce adw. Michał Pikor i adw. Józef Winsch.

W roku 1951 Izba zrzeszała 118 członków, w tym 4 aplikantów. W roku 1952 powstał Zespół Adwokacki Nr 1 w Rzeszowie, a w następnych latach dalsze Zespoły: w Jaśle, Krośnie, Rzeszowie (Zespół Adwokacki Nr 2), Przemyślu, Sanoku, Dębicy i w innych miastach.

Minęło 20 lat od chwili powstania Izby i w ciągu tego czasu 5-krotnie wybierano nową Radę, przy czym zmiany w składzie osobowym tej Rady były nieznaczne, bo jej dziekana

rozdziałów, przy czym jeden z rozdziałów pt. „Adwokatura rzeszowska po wyzwoleniu Kraju” objął referat adw. Pendereckiego, wygłoszony na zlecenie Rady w czasie Zgromadzenia Delegatów w dniu 20 marca 1965 r.

Wydano również pamiątkowe dyplomy uznania, które Rada przyznała wyróżniającym się w pracy zawodowej i społecznej członkom Izby z okazji Jubileuszu.

Następnego dnia, tj. 19 września 1971 r., odbył się Ogólnopolski Rajd Samochodowy Adwokatów w Bieszczadach, zorganizowany przez Koło nr 44 PTTK w Rzeszowie, działające przy Radzie Adwokackiej Izby Wojewódzkiej w Rzeszowie, którego to Koła prezesem jest adw. Karasowski.

Nadmienić w końcu należy, że Rada Adwokacka wystąpiła z wnioskiem o przyznanie odznaczeń państwowych i regionalnych.

Adw. M. Cincio

I z b a w a r s z a w s k a

1. W okresie urlopowym Rada Adwokacka w Warszawie przygotowała dla członków swej Izby pierwszy numer biuletynu informacyjnego o zmienionej szacie graficznej. Numer ten zawiera także treść daleko odbiegającą od dotychczasowych suchych informacji; prócz nich zawiera on dział odpowiedzi prawnych, dział „z życia zespołów adwokackich” oraz dział felietonowy.

Wydanie biuletynu w nowej postaci nastąpiło w wyniku zrealizowania przez Komisję Informacyjno-Prasową Rady założeń przyjętych na początku kadencji.

2. Dziekan Rady Warszawskiej Zdzisław Czeszejko uczestniczył w dniu 4 września 1971 r., na zaproszenie Zarządu Okręgu Warszawskiego ZPP i Zarządu Wojewódzkiego ZMS, w naradzie młodych prawników zorganizowanej przez te organizacje w Łącku. Narada objęła swym zasięgiem ok. 50 osób z sądu, prokuratury i adwokatury z terenu województwa warszawskiego.

Z ramienia sądu uczestniczył w niej wiceprezes Sądu Wojewódzkiego dla Województwa Warszawskiego Wiktor Kleniewski, z ramienia prokuratury — zastępca Prokuratora Wojewódzkiego Kazimierz Pawelec. Uczestnicy narady debatowali m.in. nad sprawą perspektyw rozwojowych młodych prawników, możliwości ich zatrudnienia w pionie wymiaru sprawiedliwości, rozmieszczenia terenowego itp. Naradę należy ocenić jako pożyteczną. Narada ta została szerzej omówiona w artykule pt. „Młodzi mierzą siły na zamiary”, zamieszczonym w nrze 19/402 „Prawa i Życia” z dnia 14.IX.1971 r.

3. Akcja kolonijna w Izbie, acz organizowana z pewnymi operami, ostatecznie została uwieńczona sukcesem w postaci udanego pobytu dzieci adwokackich — rocznym zwyczajem — w Świnoujściu. Kolonie tegoroczne były podobno wyjątkowo udane. Natomiast, wbrew przewidywanym planom, ostatecznie mało osób zechciało skorzystać z innej formy kolonii oferowanych przez Radę, a mianowicie

nem w ciągu bez mała 19 lat był adw. mgr Miąsik, a na stanowisku wicedziekana byli kolejno adw.: Kubiczek, Penderecki i Skórzak.

Izba liczy obecnie 211 adwokatów i 15 aplikantów, przy czym na listę adwokatów wpisano w tym czasie 121 wychowanków Izby, tj. jej aplikantów, z których 77 wykonuje zawód adwokata na terenie naszej Izby.

Na terenie Izby działa 25 zespołów adwokackich, w skład których wchodzi 158 członków. W czterech zespołach rzeszowskich wykonuje zawód 35 adwokatów.

z organizowanych przez Pałac Młodzieży czy ZR im. Kasprzaka, z którymi zostało zawarte porozumienie, w myśl którego dla dzieci adwokatów mają być udostępniane miejsca na koloniach.

4. Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 9 września br., po przedyskutowaniu działalności Komisji Socjalno-Bytowej, stwierdziła, że mimo pewnych osiągnięć dotychczasowa działalność w zakresie socjalno-bytowym jest niewystarczająca w stosunku do potrzeb adwokatury warszawskiej i możliwości ich zaspokojenia.

Adw. R. Siciński

PRAWO ZA GRANICĄ

1.

BERNARD BAUDELOT

Rola adwokata francuskiego przed organami postępowania karnego

(przekład z francuskiego)

Francuskie prawo karne rozróżnia trzy rodzaje naruszenia prawa:

wykroczenia,
występki
i zbrodnie.

Wykroczeniami są najmniej istotne wypadki naruszenia prawa. Na przykład nadmierna szybkość jazdy samochodem czy postój w miejscu niedozwolonym są wykroczeniami.

Występki stanowią poważniejsze naruszenie prawa. Występkiem jest więc kradzież, oszustwo, nadużycie zaufania itd.

Wreszcie najpoważniejsze fakty naruszenia prawa należą do kategorii zbrodni (morderstwo, zabójstwo, kradzież rozbójnicza itp.).

Wykroczenia nie dają podstawy do wdrożenia śledztwa. Stwierdzeniem popełnienia wykroczenia jest raport policyjny; sprawę taką przekazuje się sądowi policyjnemu (*Tribunal de Police*).

Postępowanie w sprawach o występki odbywa się niekiedy w sposób analogiczny jak wyżej. W niektórych jednak wypadkach między dochodzeniem policyjnym a roz-